

[Grønning.]

ogsaa villig til til Efteraaret, for saa vidt det skulde blive daarligt Høstaar igen, paa ny at tage Tanken op om en saadan ekstra Efterbetaling. Men naar Ministeren vil gøre det til Efteraaret og ikke gør det nu, er det altsaa et rent Skøn, som Ministeren foretager over, om Landbruget har Brug for disse Penge nu, eller det ikke har Brug for dem. Vi har ment, at Landbrugerne i højeste Grad har Brug for dem nu.

Jeg betragter Ministerens Tilsagn som et halvt Løfte, givet med Fremtiden for Øje og for øvrigt ogsaa med flere Betingelser, end der er anført i Betænkningen, men dog et halvt Løfte. Jeg tror, at Dyrkerne i den nuværende Situation vil mene som saa, at en Fugl i Haanden var dog bedre end ti paa Taget. Med Hensyn til Fabrikernes Stilling er Forholdet det, at de har Ønsker om at faa et større Udbytte, end de hidtil har faaet, og som de kan faa paa Grundlag af den nuværende Ordning. Jeg mener, at i hele Sukkerspørgsmaalet gaar Fabrikkerne og den Kapital, der er bundet i Fabrikkerne, ind som en fuldt ligeberettiget Part, som man ikke med nogen som helst rimelig Grund kan afvise, og derfor vilde det ogsaa være naturligt, om Fabrikkerne kom til at participere paa samme Maaade som Dyrkerne, og da Pengene er til Stede i Sukkerfonden, har vi selvfølgelig ikke haft noget som helst andet Ønske, end at Fabrikkerne skulde faa, hvad der med Rette tilkommer dem.

A. M. Hansen: Ogsaa vi fra Regeringspartierne Side — i hvert Fald de af os, der repræsenterer de Egne, hvor der dyrkes Sukkerroer (Muntherhed) — ja, jeg erkender det aabent; det er meget godt, at det morer det ærede Medlem Hr. Prieme, for det er naturligvis en Tale, som han godt kan forstaa; de Indlæg, han Gang paa Gang har givet heroppefra, har tydeligt og klart vist, hvad der var Baggrunden for hans Interesser og Ønsker. Da Sukkerroedyrkerne Repræsentanter kom herind og forelagde Spørgsmaalet for os, gik ogsaa Repræsentanter for Regeringspartierne med til den højtærede Handelsminister for at drøfte Muligheden for at faa dette Tilskud til Tantiemen. Vi ved alle sammen, at det er vanskelige Aar for Landbruget i Almindelighed, og derfor er det ganske naturligt, at man fremfører dette Ønske. Vi fik imidlertid af den højtærede Handelsminister saglige Grunde for, at Handelsministeren ikke paa nærværende Tidspunkt mente at turde angribe Sukkerfonden, og disse Grunde har jeg bøjet mig

for. Det er nemt nok at staa og sige: Vi vil have mere, vi vil have fuld Tantieme, som det ærede Medlem fra Bondepartiet siger. Men hvis det var Sukkerroedyrkerforeningens Mening, at de hver Gang vilde have fuld Tantieme, maatte de, naar de lavede Overenskomsten, have forandret Forholdet saadan, at der ikke var en fast Grundpris og en skiftende Tantieme, men at det hele var bygget op paa en fast Dyrkningspris. Det har de ikke gjort, Sukkerroedyrkerforeningens Repræsentanter er netop gaaet ind paa denne Ordning, vel vidende, at Grundprisen er det faste, og Tantiemen er det glidende.

Ministeren har i sin Begrundelse anført den Ting, som er en Kendsgerning, at Tiderne er usikre, der kan allerede ved det Aars Høst, som vi nu gaar i Møde, blive Brug for at angribe Sukkerfondens Midler. Hvis vi derfor tager dem nu, løber vi den Risiko, at vi ved den første Lejlighed skal forhøje Sukkerprisen, og det er et Spørgsmaal, som man ikke skal gaa med til, uden at Nødvendigheden taler derfor. Jeg har Gang paa Gang været med til ogsaa fra dette Sted at anbefale en Forhøjelse af Sukkerprisen, fordi jeg ansaa, at Forholdene laa saaledes, at Nødvendigheden talte derfor. Men dette kan jeg ikke indse er fuldt og helt Tilfældet her. Gennemsnitsudbyttet har været 183 Dobbeltcentner pr. Tønde Land, man ved i Virkeligheden ikke i Dag, hvor stor Tantiemen bliver, man regner med halv Tantieme. Der er saaledes her et Udbytte, som, selv om det paa ingen Maade er stort, dog er betragteligt i Sammenligning med Landbrugets Vilkaar i al Almindelighed. Naar saa tilmed den højtærede Handelsminister har stillet i Udsigt, at han, hvis Forholdene tegner sig vanskeligere for Sukkerroedyrkerne, vil stille Sukkerfondens Midler til Raadighed, og han har udtrykkeligt understreget, at Sukkerfondens Midler er netop til dette Brug, saa synes jeg, at man alle Forhold taget i Betragtning maa indrømme, at den højtærede Handelsminister i dette Forhold har stillet sig forsvarligt. Ud fra de Synspunkter er det, jeg har ladet mig overbevise om, at det var bedre at have disse Beløb til Rede i et vanskeligt Sukkeraar end netop i Aar.

Jeg maa sige, at det ærede Medlem Hr. Clausagers Tale var ikke nær saa klar, som det ærede Medlems Udtalelser plejer at være. Det ærede Medlem sagde nemlig, at hans Parti vilde unklade at stemme for det Ændringsforslag, som Bondepartiet har stillet. Der er for mig ingen Tvivl om, at hvis det Ændringsforslag vedtages, vil det